

מייקל : לא אלה לישון, נאנה, אני לא רוצה! האם השעה כבר שש?
גב' דרלינג: כן, כן ילדים, אתם מוכרחים ללכת לישון. אבא ואני נצא הערב
למסעדה ואחם -

מר דרלינג: (נכנס) אמא, אמא, האם את בחדר הילדים?
גב' דרלינג: כן, מה מפריע לך, יקירי?
מר דרלינג: העניבה, העניבה לא נקשרה. על המטה נקשרה בקלות, אבל
עלי פשוט לא נקשרה! (הילדים צוחקים) יש יותר מדי רעש!

ילדים: או, אבא!
גב' דרלינג: רגע! עוד מעט זה יסתדר, כן! יופי!

מר דרלינג: אמא, אולי מוטב שהמספלת תהיה בן-אדם
גב' דרלינג: ג'ורג', נאנה היא והבן!
מר דרלינג: כן, בנודאי, אבל לפעמים אני מרגיש שהיא רואה את הילדים
בכלבים שלה.

גב' דרלינג: ג'ורג', נאנה אריכה להשאר איחנה. (~~היא~~ ~~היא~~) ונאנה
מר דרלינג: אויפה! מה עשיתי, נאנה!
וונדי: אבא, נאנה בוכה עכשיו.

מר דרלינג: לא איכפת לי! נאנה לא תשאר לעה אחת נוספת בחדר הילדים
(ולוקה החוצה).
הילדים: או, אבא! נאנה תהיה טובה!

גב' דרלינג: ילדים, תתאמרו עכשיו, שירו את השיר "השקיבנו",
ולכו לישון. (הילדים שרים "השקיבנו") (חושן)

השקיבנו, השקיבנו
אלהינו לשלום
רחם עלינו
הגן בעדינו
ופרוש עלינו
שלמין

השקיבנו, השקיבנו
אלהינו לשלום
כי אל שומרינו
ומצילנו
מלה תנו ורחום אתה

השקיבנו, השקיבנו
אלהינו לשלום
רחם עלינו
הגן בעדינו
ופרוש עלינו
שלמין

פיטר: (נכנס) סִינְקְרֵבֶל, אֵיפֹה אַתָּה? אֵיפֹה שָׁמָּה אַתָּה צִילִי? ... אַה, הִנֵּה צִילִי! (מנסה להדביקו בטכון, אך הצל נופל).

וונדי: (מתעוררת) זָלֵד, לִמָּה אַתָּה בּוֹכָה?

פיטר: מַה שָׁמְרָה?

וונדי: שָׁמִי הוּא וּוְנָדִי מוֹיֵרָא אֲנִי גֵלָה דְרִלִינְג. וַמָּה שָׁמְרָה?

פיטר: קוֹרְאִים לִי עֵיטֵר פֶּן?

וונדי: וְלִמָּה בַּאת לִפְאָן.

פיטר: בַּאתִי עַל מְנַח לְקַחַח אַתָּה צִילִי - אֲבֵל אֵינְנִי מַצְלִיחַ לְהִדְבִיקוֹ!
(ובוכה)

וונדי: הָאֵס אֵלֶךְ נּוֹפֵל? - זֶה נּוֹרָא. אֲבֵל עֵיטֵר, אֵינְךָ יְכוּל לְהִדְבִיקוֹ בְּטֵכוֹן; צְרִיךְ לְתַפּוֹר אוֹתוֹ. אֲנִי אֶעֱשֶׂה אִתְּךָ זֶה בְּשִׁבִילְךָ.

פיטר: חוֹדָה רַבָּה, וּוְנָדִי...

וונדי: הִנֵּה גַמְרָתִי!

פיטר: הַסְתַּכְלִי, וּוְנָדִי! צִילִי! צִילִי! וְהוּא סוֹלוֹ שְׁלִי! אוֹ אֲנִי עֵיטֵר!

וונדי: אַחֶה? אֲנִי עֲשִׂיתִי אִתְּךָ הַפֶּל. אַתָּה יִהְיֶה!

פיטר: יִהְיֶה? לֹא כֵן! זֶה יִקְרָא לְפִי אֲנִי לְעַצְמִי!

וונדי: פֵיטֵר, אֵיפֹה אַתָּה גֵר?

פיטר: זֶהוּ שְׁקוּט סוֹדִי.

וונדי: בְּבַקְשָׁה - הַגִּיד לִי!

פיטר: הָאֵס תֵּאֱמִינִי לִי אִם אֲגִיד לְךָ?

וונדי: אוֹ, אֲנִי מִבְּטִיחָה.

Song: "Neverland"

פיטר: יֵשֶׁנוּ מְקוֹם שֶׁל חַלּוֹנוֹת, רֵק לְקִסְתֶּכֶם בְּלֵב.

וְאִם תִּבְרָכֵי יָמִים שֶׁם תִּחְיֶה יְהִי "צִיָּרָה - נוֹאֵרָה"

וונדי: פֵיטֵר, לִמָּה בַּאת לְחַלוֹן בְּפִעֵס הַרְאִשׁוֹנָה?

פיטר: כִּדִי לְהַקְסִיב לְסִפְרוֹתִים שֶׁאֵמַא שְׁלֶךְ מְסַפְרָה. אֲבֵל, לֹא הֶאֱלַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ אֶת סוֹפֵיהֶם עַל הַסִּפְרוֹתִים!

וונדי: אֲנִי מִכִּירָה סִפְרוֹתִים רַבִּים וְאֲנִי יְכוּלָה לְסַפֵּר אוֹתָם לְכֶם.

פיטר: בְּסֵדֶר, אֲנִי אֶקַח אוֹתָךְ הַבִּיחָה, לְהִיוֹת אִמְנֵה וּלְסַפֵּר לְנוֹ סִפְרוֹתִים!

וונדי: הָאֵס מִיִּקְל וְג'וֹן יְכוּלִים לְבוֹא גַם כֵּן?

פיטר: בּוֹדַאי (וּוּנְדִי מַעִירָה אוּחַס).

זוּנְדִי: הַתְּעוֹרְרוּ! זֶה פִיטֵר פֶּן, וְאַנְחָנּוּ נוֹסְעִים אִיתוֹ לְאַרְץ נִפְלְאָה!

ג'וֹן: אֵיךְ נִגִיעַ לְשָׁם?

פיטר: אַנְחָנּוּ - נַעֲמָה!

מִיִּקֵּל: אַבְל אַנְחָנּוּ לֹא יוֹדְעִים לַעֲמָה!

פיטר: אֲנִי אֶלְמַד אֲחַכֵּם. אַבְל קוֹדֵם, אֲנִי צָרִיךְ לְזָרוֹק עֲלֵיכֶם אֶת עֵפֶר

הַפָּאָרְטִי!... וְאֵן - וְחֻשְׁבוּ עַל דְּבָרִים נִפְלְאִים

וּוּנְדִי: אַהֲבָה!

ג'וֹן: גְּבוּהָה!

מִיִּקֵּל: סוּפְרִיּוֹח!

וּוּנְדִי: אֲמַהוּח!

ג'וֹן: אוֹמֵץ

מִיִּקֵּל: סוּפְרִיּוֹח!

פיטר: יוֹתֵר נִפְלֵא, מִיִּקֵּל.

מִיִּקֵּל: תוֹרָה?! (וּמַצְלִיחַ לַעוֹף) (וּשְׂרִים אֶת סוּפֹו שֶׁל הַסִּיר "עֵף אֲנִי")

עֵף אֲנִי

הַסְתַּפְּלוּ בְּמֵרוֹט

וְלִפְתַּע פְּהָאוֹם

עֵף אֲנִי

עֵף אֲנִי

הִנְנִי בְּאוֹרֵיר

אֵינָה פֶּר, כֹּה פֶּפִיר

עֵף אֲנִי

אֲנִי יִכוֹל לִישׁוֹן עַל עֲנָנִים

גַּם לְשַׁחַק "סָג" עִם פְּרָפְרִים

עֵף אֲנִי

אֵין דְּבַר לְעֵבְבִנִי

מַלְעוּלֵי פְּרָצוֹנִי

- אֲנִי אֲזִירוֹן

- אֲנִי עֲפִיפוֹן

עֵף אֲנִי

עֵף אֲנִי

אֵין דְּבַר לְעֵבְבִנִי

מַלְעוּלֵי פְּרָצוֹנִי

- אֲנִי אֲזִירוֹן

- אֲנִי עֲפִיפוֹן

עֵף אֲנִי

אֲנִי מְגִבִּיהַ עוֹף אֶל מְרוֹמִים

יוֹתֵר מִהִיר מִמְסוּסִים

חוק: האם פיטר חזר כבר, שמוליק?

שמוליק: לא, עדיין לא.

גיסג: אני רוצה שפיטר יחזור כבר (רעש נשמע)

נינה: מה הרעש הזה? (שומעים את ההיר של הטודדים)

כולם: שוודדים! שוודדים! (ויוצאים)

(הטודדים נכנסים וסריט את "סיר הטודדים")

(ובסוף מפילים את קטן הוק)

הוק: טפשים מסורבלים! אני רוצה את כל הנערים האבודים.

לכו וחפסו אותם... ויותר מכל אני רוצה את

פיטר פו, הקטן שלהם. זהו לגדע את ידי. אני חלכיתי זמן רב

פדי ללחוץ את ידו - עם זה!

(מתחיל שוב ב"סיר הטודדים" ובאמצע)

(הילדים האבודים נכנסים עם פיטר, וונדי, מיקל וג'ון)

פיטר: הברה, זה וונדי, מיקל וג'ון. וונדי תהיה אמינה ותספר לנו

סעורים וג'ון ומיקל תארכו אל קבוצתינו. כואו ונקבל את פניה

של אמינה החדשה - בצורה הנכונה!

שמוליק: וונדי, בבקשה להיות אמינה!

וונדי: אני מסכימה - בתנאי שפיטר יהיה האב.

פיטר: אני מסכים כל זמן שזה רק מלחק ולא באמת.

וונדי: ילדים, עכשיו לכו.

ליטון ואני אספר לכתא סופו של הספר של סינדראלה. (ויוצאים)

תמונה ג

נוורלנד - אחרי זמן מה

פיטר: ילדים, הוא אתם מוכנים לשעורית של היום?

ילדים: כן, כן

פיטר: אם כן, הקטיבו- למורה, וחזרו אחרי. (זורים "לא אתכבר")

(הטוודריט מביאים את סיגר-לילי, וקוסרים אותה לעץ. פיטר רואה אותם ומצילה).

פרנסיס: טפסנו את איג-ליי. - Chief - האויג'אניק!

פיטר: הוודדים, מה אתם עושים?! (בקול נמור)

סמי: זה הקפיטן! השמו קפיטן - טפסנו את סיגר-לילי!

פיטר: חשחררו אותה!

סמי: אבל קפיטן -

פיטר: אני מצווה אחכם.

סמי: אם כן (מסחררים אותה). עלינו קרצונה, קפיטן - לחברנו את סיגר-לילי.

הוק: (נכנס) מה עלייך?! רוצה לחריה!

פיטר: (מכסה את עצמו) לה-לה-לה... ~~הוא יחריה!~~

~~הוא יחריה!~~ (בסוף השיר, סיגר-לילי והאינדיינים נכנסים

ומצילים את פיטר - הטוודריט יוצאים) (הילדית האבודים נכנסים)

וונדי: עכטיו פולנו עינים והגיע זמן לישון.

ילדים, האם אתם רוצים שאשיר לכם שיר ערש לפני שתלכו לישון?

כולם : כן, (ושרה "ניגון מרחק")

שיר "נגון מרחוק"

בימי קדט אני זוכרת
מישהיא שרה שיר שקט
כאשר הערב בא עלי
עוד יבוא השיר לאזני

חינוקת שלי
לא בודדה, אל תפחד
נומי עד שהיום יבוא

מזמן שמעתי שיר מתוק
אז זה רק נגון מרחוק
באיזה מקום בעבר.
בימי קדם השיר נשאר.

x2

מייקל: וונדי, אני מתגעגע הביחה. אני רוצה לחזור.

ג'ון : פר גם אני.

וונדי: כן, אמא וודאי דואגת לני.

סמוליק: וונדי, אל תעזבי אותנו.

וונדי: אבל, אני חייבת. אבל, אם פולקט תבואו איתי, הורי יאמרו אתכם

פייטר: חוקי, האם נוכל ללכת?

פייטר: אני מניח שכן. אבל אני לא אלה אתכם.

וונדי: למה לא ?

פיטר : אני לא רוצה להתבגר. אני רוצה רק להיות תמיד ילד קטן.

ליסה : אתה פו פייטר, לא נעזוב אותך לבד.

פיטר : זה המצויין שלי תבנה רק אמרו שלום. (אחז אחד הילדים

יוצאים, והשנידים תופטים אותם)

זונדי : פיטר, האם אתה בטוח שלא תלך איתנו? ... אתה פו - שלום.

ואל תשטח לשפח את התרופה שלך. (זונדי יוצא ונתפסה על

ידי הטוודריט; פיטר בוכה והולך לישון; הוק נכנס ושם רעל

בתוך התרופה ואז יוצא).

(סינקרבל מבלבלת)

פיטר : מה זה, סינק? (מוטיקה) לא - אני פו אקח את התרופה!

אני הבטחתי לזונדי. מה עלייך, סינקרבל? אתה שחית את

הכל! ... מה עזיבה, סינק? אני לא יכול לשמוע אותך. מה!

או סינק: אני מצטער, לא ידעונוי שזה מהרעל! (פונה אל הקהל)

רק דבר אחד יציל את סינקרבל: אם כל ילדי העולם מאמינים

בפאנינים. אתם מאמינים, אנא - מחאו את פפיר! אנא, בבקשה! ..

באי סינק ונציל את הילדים ואת זונדי!

הוק : השגתי את מרתמי : אני הנבל הגדול ביותר בכל ההיסטוריה!
מי היה פרעה ?

שודדים : אף אחד!

הוק : מי היה המן?

שודדים : אף אחד!

הוק : מי היה Mike Ty?

שודדים : אף אחד! (הוק ושודדים שרים "מי תזיר חזירי חזירים")

שירו של קפטן הוק

מי חזיר חזירי חזירים?

(קפטן הוק, קפטן הוק!)

מי נלבי הפלבים בעולם הרחב?

(קפטן הוק, קפטן הוק!)

ראש הרשעה אני

עומד לחוד

רצוח ארצות את מי

שיאמר שוני לא חמור (שודד: חמור מאד, ~~חמור מאד!~~)

כה נפה פקקבר מלחלה

(קפטן הוק, קפטן הוק!)

לא חגיב אני, לא נדיב אני

לא אדיב, לא נציה, לא איטיב אני

מי ישפיל את עצמו לסוד סבתו - סוף פסוק/השודדים: (סוף פסוק)

(הנבל הוא קפטן הוק!)

מי רמה הרמות בעולם? (קפטן-הוק, קפטן-הוק)

מי חמסון? (אתה) מי קמצון? (אתה)

תמיד בא פשהוא לא מוזמן

מי הכי גרוע בין הפריזונים - בדיוק! (בדיוק)

השודדים: הוא צדיק, הוא נדיק

הוק: הוא בנה של נברת הוק

השודדים: הזיפט שבנים

הוק: אני הוא האדם

כולם: קפטן הוק

הוק : הביאו את כל האטירים... (הילדים נכנסים) כולכם נדונו.

למנוח!

הביאו את אמם... ובכך זיפניתי התסגדה - התכוונתי לראות

את על זלדיך ההולכיט למנוח.

שווק! קשרו אותה והביאו את קרש הקפיצה! (עושים כן, ואז

שומעים "טיק-טוק" - כל השודדים מכסיט את פניהם בפחד...

אבל זה לא התנין, אלא פיטר, שנכנס ומחכה).

(פיטר צורח)

הוק : מה זה!

סמי : דנדלדו נורא, קפיטן!

הוק : ג'וקס, תיפנס, והביא את הדנדל-דו!

ג'וקס : באמת, קפיטן?

הוק : לך! (ג'וקס יוצא, וצועק... ואז פיטר צורח). צ'קו, לך

אתה והביא לי את הדנדלדו!

צקו : אני לא רוצה, קפיטן.

הוק : מה זה, צקו? תלחץ בד עם נני!

צקו : לא! (וקופץ לתוך הים)

הוק : הכניסו את הילדים: או שהם יהרגו את הדנדלדו, או שהדנדלדו

יהרוג אותם! (הילדים נכנסים, ואז לא נשמע דבר). הדנדלדו

הרג את כולם!

פיטר : (נכנס עם הילדים) לא קפיטן - אני הוא הדנדלדו! (השודדים

מתחילים להלחם)

הוק : לא רבותי - מלחמה זו כולה שלי. אני חיפיתי לה זמן רב.

פן - שעתה הגיעה! (בתוך הדו-קרב, התנין נכנס)

הוק : איה נפלו גניבורים! (וקופץ לתוך הים).

(השודדים והילדים נלחמים)

ג'ון : פיטר פן הוא האמיץ והחזק מפל הנצרים!

פיטר : פן, אני יודע.

מייקל : פיטר, האם תבוא איתנו הביתה?

פיטר : לא, מייקל; אני חייב להשאיר פ"נווירלנד". אבל אני אשא

את כולכם. הבא נלך! (חושך)

תמונה ו

חדר הילדים

גב' דרלינג : אני מתגעגעת לילדים.

מר דרלינג : כן, הבדיחה גדולה מאד.

(הילדים נכנסים ושרים חלק מ"השכיבנו".)

גב' דרלינג : וונדי, מינקל, ג'ון!

הילדים : אמא, אבא !

מר דרלינג : מי הם ?

וונדי : יש עוד כמה ילדים. האם תאמרו אותם ?

מר דרלינג : מה - כולם !?

וונדי : אבא, בבקשה !

גב' דרלינג : ג'ורג', אני חושבת שנוכל להסתדר

מר דרלינג : באמת, מה משנה לקבל עוד כמה ילדים. אבל אל תשכחו מה

*
החז"ל אמרו :

כולם : (צועקים)

מר דרלינג : יש יונר מדי רעש כאן !

(* "כל ימי גדלותי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה"

(אבות א, יז) (ושרים איתם, כן, נתבגר).

" אני אצרח "

יִהִיר? ! לא כֵּן! זֶה רַק שְׁאֲנִי נֶאֱמָר
לְעֲצָמִי!
כְּשֶׁאֲנִי חוֹשֵׁב
מִסְתַּכֵּל בְּחוֹכֵי
וְרוֹאֶה כֹּל דְּבַר הַמּוֹפְלָא
אִם אֲנִי גֵאוֹרֵתָן
הַסִּיפָה הִיא מְאֹד בְּרוּרָה!

א

אֲנִי אֶצְרַח -
הַכִּי טוֹב בְּצַפּוֹן וּבְרוֹם
מְעַרֵב וּמְזֵרֵחַ,
בְּרוּחַ הַשָּׁמַיִם
שֶׁנִּתְנַנְנִי לְכֶם -
גַּם אֲנִי מְבוֹרָךְ
אֲנִי אֶצְרַח!

ב

אֲנִי אֶשִׁיר -
אֶשָּׂא קוֹלִי וַיֵּצֵא מְגִירוֹנִי
צִלִּיל פְּבִיר
יֹתֵר נְחֻמָּה מִתְקִיעַה גְדוֹלָה
אוּ מְזֻמָּר שְׁפִיר
אֲנִי אֶשִׁיר!

אֲנִי מִתְפָּאֵר, גַּם מִתִּיִּהֵר
שְׁאִין כְּמוֹנִי!
פִּיטַח אֲנִי -
מִכֹּל צֶדֶד נִתְגַּלְתָּה חֲכַמְתִּי

אֲז - בְּאוֹפֵן טְבָעִי
אֲנִי אֲנִסָּה לְהַבִּיעַ הַגָּה
כְּמוֹ קוֹל צְפוּרִי
מִיִּרְפָּתִי נִפְשִׁי אֲרַגִּישׁ הִיל רַעֲשִׁי
וְכִמוֹ פֶּרַח אֶצְמַח... וּפְתָאוֹם אֶתְפַּצֵּחַ
וְאֶצְרַח!

"גברת הטמירה"

הוק: הוי - רות הפוקדת את היער הערב, האם את שומעת אותי?

פיטר: (בלחש) כן, אני שומעת

ה: הגידי נא - יש לך שם אחר?

פ: כן

ה: האם הוא צמחי?

פ: לא

ה: מחצבי?

פ: לא

ה: אהה - הוא בהמי!

פ: כן!

ה: יש לך קול אחר?

פ: כן (לה-לה-לה)

ה: אה - היא גברת! היא גברת יפה עד מאד!

(ושר)

ה: - גבירתי הטמירה, איפה ביתה?

פ: לה-לה-לה

ה: שאלתי, נא תשיבי

פ: לה-לה-לה

ה: או גבירתי הטמירה, מה הוא שמך?

בואי אלי, ותפשי את צעיפך!

למה תמשיכי להסתיר יופיך?!

(פעם אחת ואז במהירות

2x עם "לה-לה" של פיטר)

הוק: מה סודך? (לה-לה-לה)

גלי סודך! (לה-לה-לה)

דברי, דברי, אני מבקש: הגידי לי נא את שמך! (לה-לה-לה)

הוק (מדבר): () () () אהובתי

נה פיטר פון!

עכשיו גבירתי הטמירה, אני מכיר את שמך!

"הכנסת השודדים"

הכל: יו-הו, () וכו'

אֲנַחְנוּ שׁוֹדְדִים
פּוֹשְׁעִים בְּאִפְךָ אֲדוּק
הוֹרְגִים "אֵינְדֵּי־אֲנִים" וְגַם יְלָדִים
פְּעוֹנָג לְקַפְסוֹן הוּק!
יו-הו, יו-הו, פְּעוֹנָג לְקַפְסוֹן הוּק!

"טנגו"

הוּק ("שר"): נֹאטָה עוֹגָה גְדוּלָה
וְנוֹסִיף בְּכֹל שְׂכָבָה
זָגוּג מְעַרְב בְּרַעַל
אָה, עֲדֵינִי מְחֻקָּה

נְשִׁים אוֹתָה עַל יַד הַבִּיחַ
שְׁשֵׁם גְרִים הַיְלָדִים
וְהַעוֹגָה בְּכֹל יוֹפִיָּה
תְּהִיָּה שֵׁם כְּשֵׁם חוֹזְרִים

הַיְלָדִים לֹא יוֹכְלוּ לְעֲמוֹד בְּפָנַי עוֹגָה כְּזֹאת
יְכִינּוּ תִיכֶף וּמִיַּד מִהַעוֹגָה לְהַהֲנוֹת

וְלֹא יְהִיָּה אִיתְּם מוֹרָה (שודדים: לה-לה-לה)
לְהִזְהִירָם מִהַטְעוּחַ
כּוֹלֵם יֵאָכְלוּ אֶת הָעוֹגָה
וְכֹל אֶחָד - זְמוּחַ!

תמונה א
חדר ילדים

פיטר פן מחורגם ע"י רפאל הריס

מייקל : לא אֵלֶךְ לִישׁוֹן, נֵאנָה, אֲנִי לֹא רוֹצֵה! הֲאִם הַטַּעַם כֶּבֶד שֶׁשׁ?
גב' דרלינג: כן, כן

מייקל : לא אֶתְרַחֵץ - אֲנִי לֹא אֶתְרַחֵץ!

גב' דרלינג: יְלָדִים, אַתֶּם מוֹכְרִים לְלֶכֶת לִישׁוֹן. אֲבֹא וְאֲנִי נֹצֵא הָעֶרֶב
לְמַסְעָדָה וְאַתֶּם -

מר דרלינג: (נכנס) אִמָּא, אִמָּא, הֲאִם אַתְּ בְּחֹדֶר הַיְלָדִים?

גב' דרלינג: כן, מֶה מְפָרִיעַ לְךָ, יְקִירִי?

מר דרלינג: הַעֲנִיבָה, הַעֲנִיבָה לֹא נִקְשְׂרָה. עַל הַמַּטָּה נִקְשְׂרָה בְּקִלּוֹת, אֲבֵל
עָלַי פִּאֵס לֹא נִקְשְׂרָה! (הַיְלָדִים צוֹחֲקִים) יֵשׁ יוֹתֵר מְדֵי רַעַשׁ!
הַרִיבִי מִזְהִיר אוֹתְךָ, אִמָּא - אִם הַעֲנִיבָה לֹא תִקְשֶׁר, לֹא נֹצֵא
הָעֶרֶב. וְאִם לֹא נֹצֵא הָעֶרֶב, לְעוֹלָם לֹא אֵלֶךְ לְמִשְׁרָדִי. וְאִם לֹא
לְעוֹלָם לֹא אֵלֶךְ לְמִשְׁרָדִי, שְׁנִינִי נִמְנַח מֵרַעַב וְיִלְדֵינִי יוֹשְׁלִכוּ
לְרַחוֹב!

ילדים: או, אֲבֹא!

גב' דרלינג: רַגַע! עוֹד מַעֵט זֶה יִסְתַּדֵּר. כֵּן! יוֹפִי!

ג'ון: לֹא אֶתְקַלַּח, נֵאנָה - לֹא רוֹצֵה!

מר דרלינג: לָכוּ כּוֹלְכֶם לְהִתְרַחֵץ! (הַיְלָדִים יוֹצְאִים).

אִמָּא, אוֹלֵי מוֹטֵב שֶׁהַמַּטָּפֶלֶת תִּהְיֶה בֶן-אֶדָם

גב' דרלינג: ג'ורג, נֵאנָה הִיא זֶהב!

מר דרלינג: כן, בְּוֹדָאִי, אֲבֵל לְפַעֲמִים אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁהִיא רוֹאָה אֶת הַיְלָדִים
כְּכֻלָּבִים שְׁלֵה.

גב' דרלינג: ג'ורג, נֵאנָה צְרִיכָה לְהִשָּׂאֵר אִיתְנוּ. (הַיְלָדִים חוֹזְרִים וְנֵאנָה

דוֹחָה אֶת מֵר דֵרְלִינֵג)

מר דרלינג: אוֹפֵה! מֶה עֲשִׂיתְ, נֵאנָה:

זוֹנְדִי: אֲבֹא, נֵאנָה בּוֹכָה עַכְשָׁיו.

מר דרלינג: לֹא אֵיכָפֶת לִי! נֵאנָה לֹא תִשָּׂאֵר שְׁעָה אַחַת נוֹסֶפֶת בְּחֹדֶר הַיְלָד
(וְלוֹקַחָה הַחוּצָה).

הַיְלָדִים: או, אֲבֹא! נֵאנָה תִהְיֶה טוֹבָה!

גב' דרלינג: ילדים, חתומים. עכשיו, קיררו את הסיר "השקיבנו",
ולכו לישון. (הילדים שרים "השקיבנו") (חושך)

פיטר: (נכנס) טינקרבל, איפה את? איפה שמה את צילי? ... אה,
הנה צילי! (מנסה להדביקו בטבון, אך הצל נופל).

וונדי: (מתעורר) למה למה אתה בוכה?

פיטר: מה שמה?

וונדי: שמי הוא וונדי מוריא אנגלה דרלינג. הנה שמך?

פיטר: קוראים לי פיטר פו.

וונדי: זה הכל?

פיטר: כן.

וונדי: ולמה באת לפה?

פיטר: באתי על מנת לקחת את צילי - אבל אינני מצליח להדביקו!
(ובוכה)

וונדי: האם אלה בופל? - זה בופל. אבל פיטר, אינך יכול להדביקו
בטבון. בניה לקטנה אותו. אני אעשה את זה בשבילך.

פיטר: חודה רבה, וונדי...

וונדי: הנה גמרת!

פיטר: וסתכלי, וונדי! צילי! צילי! צילי! והוא כהלו! צילי! או אני
פראי!

וונדי: אחת? אני עליתי את הכל. אתה נהיר! (ופיטר שר "אני אצרח")

וונדי: פיטר, איכה אתה גר?

פיטר: זהו מקום טוב.

וונדי: בבקשה - הגיד לי!

פיטר: האם תאמיני לי את אגדת לך?

וונדי: או, אני טכניקה. (שרים "נוורלנד")

וונדי: פיטר, למה באת לחלון בפעם הראשונה?

פיטר: כדי להקטין לטורים שהאמא שלך מסתרת. אבל, לא הצלחתי לשמוע
את כוונתה של הספורה!

וונדי: אני מכירה סיפורים רבים ואני יכולה לספר אותם לכם.
פיטר: בסדר, אני אקח אותך הביתה, להיות אמנו ולספר לנו סיפורים!

וונדי: האם מינקל וג'ון יכולים לבוא גם כן?

פיטר: בוודאי (וונדי מעירה אותם).

וונדי: התעוררו! זה פיטר פן, ואנחנו נוסעים איתו לארץ נפלאה!

ג'ון: איך נגיע לשם?

פיטר: אנחנו - נעוף! (ושר את חלק הראשון של "עף אני")

מייקל: אבל אנחנו לא יודעים לעוף!

פיטר: אני אלמד אתכם. אבל קודם, אני צריך לזרוק עליכם את עפר

הפארי!... ואז - תחזקו על דברים נפלאים

וונדי: אהבה!

ג'ון: גבורה!

מייקל: סופריות!

וונדי: אמהות!

ג'ון: אומץ

מייקל: סופריות!

פיטר: יותר נפלא, מינקל.

מייקל: חזרה?! (ומצליח לעוף) (ושרים את סופו של הסיר "עף אני")

חמונה ב

נוורלנד

חיים: האם פיטר חזר כבר, שמוליק?

שמוליק: לא, עדיין לא.

יונתן: אני רוצה לפיטר יחזור כבר (רעש נשמע)

ניבס: מה הרעש הזה? (שומעים את הקיר של השודדים)

כולם: שודדים! שודדים! (ויוצאים)

(השודדים נכנסים ושרים את "סיר השודדים")

(ובסוף מפילים את קפטן הוק)

הוק: ספקים מסורבלים! אני רוצה את כל הנערים האבודים הפוודאי
גרים בסביבה - לכו וחפסו אותם... ויחזר מפל אני רוצה את
פיטר פון, הקפיטן שלהם. זהו שגדע את ידי. אני חייכתי זמן רב
פדי ללחוז את ידו - עם זה! שודדים, אני צריך לחשוב!

סמי: איזה סמפו, קפיטן?

הוק: סמפו, סמפו... הוסל! (מוסיקה) לא, לא... הו-דואן! (מוסיקה)

לא, לא... טנגו! (מוסיקה... והוק שר "טנגו").

(בסוף השיר, מתחיל שוב ב"סיר השודדים" ובאמצע, השודדים

שומעים את האינדיאנים). (האינדיינים רוקדים, ואז עוזבים

את במה. הילדים האבודים נכנסים עם פיטר, וונדי, מייקל וג'ון)

פיטר: חברה, זה וונדי, מייקל וג'ון. וונדי חתיה אמינה וחספר לנו.

ספורים, וג'ון ומייקל תצטרפו אל קבוצתינו. בואו ונקבל את פניה

של אמינו החדשה - בצורה הנכונה! (ושרים "וונדי")

שמוליק: וונדי, בבקשה להיות אמינה!
וונדי: אני מסכימה - בתנאי שפיטר יהיה האב.
פיטר: אני מסכים כל זמן שזה רק משחק ולא באמת.
(הטודדים שמים את העוגה על הרצפה)

ילדים: עוגה! עוגה!

וונדי: ילדים, אני בטוחה שעוגה זו מתוקה מדי בשבילכם. עכשיו לכו.
לילון ואני אספר לכם את סופו של הספור של סינדרלה: (ויוצאים)
(הוק והטודדים נכנסים)

הוק: המשחק נגמר! הם לא אכלו את העוגה! לונדיים, טוב פעם אני
צריכה לחשוב.

סמי: איזה טמפו, קפיטון?

הוק: טמפו, טמפו... וולץ (מוסיקה) לא, לא... טמפו טמפו... צ'רלפסון
(מוסיקה)... לא, לא... טרנטלה! (וטרנטלה "טרנטלה")

תמונה ג

נוורלנד - אחרי זמן מה

פיטר: ילדים, האם אתם מוכנים לשעוריים של היום?

ילדים: כן, כן.

פיטר: אם כן, הקשיבו למורה, וחזרו אחרי. (שרים "לא אתבגר")

תמונה ד

(השודדים מביאים את טיגר-לילי, וקושרים אותה לעץ. פיטר רואה אותם ומצילה).

פיטר : לֹוֹדִידִים, מַה אַתֶּם עוֹשִׂים?! (בקול נמור)

סמי : זֶה הַקְּפִיטוֹן! הַלְּמַח קְפִיטוֹן - סַפְסַנֵּה אֶת טִיגֵר-לִילִי!

פיטר : הַלְּחַרְרוּ אוֹתָהּ!

סמי : אַבֵּל קְפִיטוֹן -

פיטר : אֲנִי מְצַנֵּה אֶחְכֶּם.

סמי : אִם בֵּן (מטחררים אותה). עֲלִינוּ פְּרָצוֹנָה, קְפִיטוֹן - לְחַרְרוּ אוֹתָהּ טִיגֵר-לִילִי.

הוק : (נכנס) מַה עֲלִייתְךָ? רֹוצוּ אַחֲרֶיהָ!

פיטר : (מכסה את עצמו) לה-לה-לה... (פיטר והוק שרים "גבירתתי

הטמירה") (בסוף השיר, טיגר-לילי והאינדיינים נכנסים

ומצילים את פיטר - השודדים יוצאים) (הילדים האבודים נכנסים)

ניבס: מַה קָרָה פֶּאן, פִּיטֵר? (וטרים "אני אקרא לטיגר-לילי).

וונדי: עֲלֵשׂוּ כוֹלֵנוּ עֵינֵינֵינוּ וְהַגִּיעַ זְמַן לִישׁוֹן.

סלייסלי: קוֹדֵם שְׁנַלְךָ לִישׁוֹן, הֲאִם אַתְּ יְכוּלָה לְסַפֵּר לָנוּ סִפּוּר?

וונדי : אִם פִּיטֵר מְחִיר!

פיטר : בְּסִפּוּר וּוֹנְדִי.

סמוליק : סִפְרֵי לָנוּ אֵת הַסּוּף קֵל סִינְדֵרֵלָה.

וונדי : טוֹב, הַנְּסִיךְ מֵצֵא אוֹתָהּ וְ... .

כולם : וְ... ?

וונדי : וְהֵם חִיוּ בְּאוֹשֶׁר עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

כולם : אהה !

ניבס : ספרי לנו את הסוף של פלייפינג ביינטי.

וונדי : ובכן, הנסיך עזר אותה ו...

כולם : ו... ?

וונדי : והם חיו באושר עד היום הזה.

כולם : אהה!

חיים : ספרי לנו את הסוף של המלטה.

וונדי : המלטה! ובכן... הנסיך המלטה מת... והמלכה מת... והמלכה מתה...

ואופיילקה מתה... ופולוניוס מת... ולארטיס מת... ו...

כולם : ו... ?

וונדי : ילדים, האם אתם רוצים שאשיר לכם שיר ערש לפני שתלכו לישון?

כולם : כן, (ושרה "ניגון מרחק")

מייקל : וונדי, אני מתגעגע הביחה. אני רוצה לחזור.

ג'ון : פר גם אני.

וונדי : כן, אמא וודאי דואגת לני.

שמוליק : וונדי, אל תעזבי אותנו.

וונדי : אבל, אני חייבת. אבל, אם כולכם תבואו איתי, הורי יאמצו אתכם.

חיים : פיטר, האם נוכל ללכת?

פיטר : אני מניח שכן. אבל אני לא אלה אתכם.

וונדי : למה לא ?

פיטר : אני לא רוצה להתבגר. אני רוצה להיות תמיד ילד קטן.

ניבס : אם כן פיטר, לא נעזוב אותך לבד.

שודדים: אף אחד!

הוק: מי היה המן?

שודדים: אף אחד!

הוק: מי היה

שודדים: אף אחד! (הוק ושודדים שרים "מי חזיר חזירי חזירים")

הוק: הביאו את כל האטירים... (הילדים נכנסים) כולכם נדונו.

למנות! אבל, יש לי מקום לעוד שנים שרוצים להיות שודדים. מי

מכם רוצה להיות שודד?

שמוליק: אינני חושב שאמי הייתה רוצה שאהיה שודד. האם אמר הייתה

מאולשרת אם תהיה שודד, סלייטלי?

סלייטלי: אינני חושב כן. ניבס, האם אמר הייתה מסכימה שתהפך לשודד?

ניבס: אינני חושב כן. חיים, האם אמר -

הוק: שחוק! אחה, האם אי פעם חלמת שתהפך לשודד?

מייקל: (מסתכל לגון)... לא, ולעולם לא ארצה להיות שודד!

הוק: הביאו את אמס... ובכך יפייפיתי החסודה - התכונני לראות

את כל ילדיך ההולכים למנות.

וונדי: האם הולכים למנות?

הוק: כן. האם את רוצה לומר להם כמה מילים אתרונות?

וונדי: אני מקווה שכל ילדי ימחו כ"גנאלמנים".

שמוליק: אני עומד לעשות את אשר אמי מקווה. מה אתה עושה, ניבס?

ניבס: את אשר אמי מקווה. מה אתה עושה, סלייטלי?

סלייטלי: את אשר אמי מקווה. חיים, מה אתה -

הוק: שחוק! קשרו אותה והביאו את קרש הקפיצה! (עושים כן, ואז

שומעים "טיק-טוק" - כל השודדים מכסיט את פניהם בפחד...)

סמי : אל תפחד, קפיטן, הוא יצא.

הוק : סטרקי, הביא את שוטי.

סטרקי: פו, פו, קפיטן. (יוצא, ואז צועק - שפיטר הורג אותו)
(ואז פיטר צורח)

הוק : מה זה!

סמי : דנדלדו נורא, קפיטן!

הוק : ג'וקס, חיפנס, והביא את הדנדלדו!

ג'וקס: באמת, קפיטן?

הוק : לה! (ג'וקס יוצא, וצועק... ואז פיטר צורח). צ'קו, לה.

אתה והביא לי את הדנדלדו!

צקו : אני לא רוצה, קפיטן.

הוק : מה זה, צקו? תלחץ נד עם נני!

צקו : לא! (וקופץ לתוך הים)

הוק : תכניסו את הילדים: או שהם יתרגו את הדנדלדו, או שתדנדלדו

יתרוג אותם! (הילדים נכנסים, ואז לא נשמע דבר). הדנדלדו.

הרג את פולם!

פיטר : (נכנס עם הילדים) לא קפיטן - אני הוא הדנדלדו! (השודדים

מתחילים להלחם)

הוק : לא רבותי - מלחמה זו פולה שלי. אני חיפיתי לה זמן רב.

פו - שעתה הגיעה! (בתוך הדו-קרב, התנין נכנס)

הוק : איה נפלו גיבורים! (וקופץ לתוך הים).

(השודדים והילדים נלחמים)

ג'ון : פיטר פו הוא האמיץ והחזק מכל הנערים!

פיטר : פו, אני יודע. (שר עם הילדים "אני אצרח")

מייקל: פיטר, האם תבוא איתנו הפיחה?

פיטר : לא, מיניקל; אני חייב להשאיר ב"ג'וורלנד". אבל אני אשא
את כולכם. הבא נלק! (חושך)

תמונה ד

חדר הילדים

גב' דרלינג : אני מתגעגעת לילדים.

מר דרלינג : כן, הפדיוח גדולה מאד.

(הילדים נכנסים ושרים חלק מ"השכיבנו".)

גב' דרלינג : וונדי, מיניקל, ג'ון!

הילדים : אמא, אבא !

מר דרלינג : מי הם ?

וונדי : יש עוד כמה ילדים. האם תאמרו אותם ?

מר דרלינג : מה - כולם ?

וונדי : אבא, בבקשה !

גב' דרלינג : ג'ורג', אני חושבת שנוכל להסתדר

מר דרלינג : באמת, מה משנה לקבל עוד כמה ילדים. אבל אל תשכחו מה

*
שחז"ל אמרו :

כולם : (צועקים)

מר דרלינג : יש יותר מדי רעש פאן !

(* "כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגיפה טוב משתיקה"

(אבות א, יז) (וברים איתם, כן, נתבגר).

"הכנסת השודדים"

הכל: יו-הו, () וכו'

אֲנַחְנוּ שׁוּדְדִים
פּוֹטְעִים בְּאֶפֶן אֲדוּק
הוֹרְגִים "אֵינְדֵּאנִים" וְגַם יְלָדִים
פְּעוֹנָג לְקַפְטוֹן הוּק!
יו-הו, יו-הו, פְּעוֹנָג לְקַפְטוֹן הוּק!

"סנגור"

הוק ("שר"): נאפה עונה גדולה

וְנוֹסִיָּה בְּכָל שְׂכָבָה
זָגוּג מְעַרְב בְּרַעַל
אֵל, עֲדִיזוֹ מְתוּקָה

נָשִׁים אוֹתָה עַל יַד הַבַּיִת

שָׁשׁ גְּרִים הַיְלָדִים
וְהַעוֹנָה בְּכָל יוֹפִיָּה
תְּהִיָּה שֵׁם כְּשֵׁם חוֹזְרִים

הַיְלָדִים לֹא יוֹכְלוּ לַעֲמוֹד בְּפָנַי עוֹנָה כִּזְאֵחַ
זְכִינֵנוּ תִיכָף וּמִיד מֵהַעוֹנָה לְהַהֲנוֹת

וְלֹא תְהִיָּה אֵיִתָּם מוֹרָה (שודדים: לה-לה-לה)

לְהַזְהִירָם מֵהַטְּעוּת
כּוֹלָם לֹא כְלוּ. אֶת הַעוֹנָה
וְכָל אֶחָד - זְמוּת!

"גברת הטמירה"

הוק: הוי - רוח הפונקציה את היער הערב, האם את שומעת אותי?

פיטר: (בלחש) כן, אני שומעת

ה: הגידי נא - יש לך שם אחר?

פ: כן

ה: האם היא צמחי?

פ: לא

ה: מחצבי?

פ: לא

ה: אהה - הוא בהמי!

פ: כן!

ה: יש לך קול אחר?

פ: כן (לה-לה-לה)

ה: אה - היא גברת היא גברת יפה עד מאד!

(ושר)

ה: - בביתתי הטמירה, איפה ביתה?

פ: לה-לה-לה

ה: שאלתי, נא תשיבי

פ: לה-לה-לה

ה: או גביתי הטמירה, מה הוא שמך?

בוזי אלי, נתפשטי את צעיקה!

למה תמשיכי להסתיר יופיך?

מה סוּךָ? (לה-לה-לה)

גלג סוּךָ! (לה-לה-לה)

בְּרִי, דְּבָרִי, אֲנִי מְבַקֵּשׁ: הַגִּידִי לִי נָא אֵת שְׁמֶךָ! (לה-לה-לה)

יבר: () () () אהובתי

נה פיטר פון!

עכשיו גבירתי הטמירה, אני מכיר את שמך!

(פעם אחת ואז במהירות
2x עם "לה-לה" של פיטר)

"אני אקרא לטייגר-לילי"

פייטר : טייגר - לילי הצילה את נפשי ביער - ואז אני הצלתי את נפשה!

טייגר : פייטר-פון - הוא השמש, הירח וכל הכולכבים!

פייטר : כן, אני יודע... בואו חברה, תלחצו ידיים עם אחינו החדשים!

טייגר : נעשן () ויהיה לנו ()

פייטר וטייגר: ()

טייגר : או-גו נוער, פשתהיה כצער

או-גו נוואט, דבר אחד מוחלט:

פייטר : אני אקרא לטייגר-לילי

טייגר : אני אקרא לפייטר-פון

שניהם : נגיע וכל אחד נציל -

בצעקה

הראשונה

כלי שהיה לעזרתכם בוא נבואנה

כולם : ()

פייטר וטייגר: ()

טייגר : או-גו נושא, אם תפגש רשע

או גו נוואט, דבר אחד מוסכם!

פייטר : אני אקרא לטייגר-לילי

אני אקרא לפייטר-פון

שניהם : אף על פי שנה קשה מאד

בין פה וכה

אני אבוא

תדעו: לכם יש חברים -

נהיה אתי-דם לעולמים!

ילד : פייטר - תוהר. רחמיך ששמעו

שניהם : ()

כולם : ()

טייגר : אם תופסים אתכם השודדים

או "סוף פטוק": תפסו קפטן הוק -

ילד : מה נעשה ?

הילדים : אנו נקרא לטייגר-ליי

האינדיאנים: אנו נקרא לפיטר-פן

כולם : אף על פי שזה קשה מאד

בין סה וכה

אנו נבוא

נדע שאנו חברים

נהיה אחי-נום לעולמים!

ל א ת ב ג ר

א
לא אַתְּבַגֵּר
אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּמַשְׁחָקִים
לא אֵלֶיךָ לְבֵית הַסֵּפֶר
לא אֶלְמַד כְּתוּפִיִּים
אם לא אוּכַל כְּשֶׁאֶהְיֶה גְדוּל
לְחַפֵּס עַל עֵץ בְּלִי לִיפּוֹל
לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל - לא, לא

ב
לא אַתְּנַהֵג
כְּמוֹ מְבוֹגְרִים
אֲנִי לא אֲשֶׁב בְּשִׂקִּים
אַתְּנַפֵּר עַל נִימוּסִים
וְתִזְכְּרוּ שֶׁשָּׁעֲשׂוּ-עִים
תְּמִיד קוֹדְמִים לְעֶסְוִקִים
לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל - לא, לא

לא רוֹצֶה לְהֵיוֹת גְדוּל - בְּכָלֵל
מִזְמַן אַתָּה בֹּא נֶסֶה - בְּפָנַי
אם אַתָּה רוֹצֶה לְבוֹא בְּפָנַי
כְּדֵי שְׂאֲתַבְּגֵר
עֲצוּר וְחִיזְהֵר

לא אַתְּבַגֵּר
לא אֶפְרִיעַ אֶת עֲצָמַי
לְעוֹלָם אֲמַשִּׁיךָ כְּגֵלָד!
וְלא אֲשַׁכַּח אֶת סִיסְמַתִּי -
שִׁילְדִים אֵינָם סוּמְכִים
עַל מְבוֹגְרִים שֶׁהֵם מַעַל שְׁלוֹשִׁים
לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל
אֲנִי לא אֶגְדֹּל - לא, לא

Peter Pan

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מחנה רמה בניו אינגלנד
קיץ תשל"ד - 1974

" פ י ס ר פ ן "

פ ע ר כ ה א

תמונה א

חדר הילדים

לא אלך לישון, לא רוצה! אמא השעה כבר שש?
כן, כן.

מייקל:
גב' דרלינג:

לא אתרחץ אני לא אתרחץ לא רוצה ולא אתרחץ.
ילדים, אתם מוכרחים ללכת לישון. אבא ואני נצא הערב
למסעדה ואתם...

מייקל:
גב' דרלינג:

אמא! אמא! או! את בחדר הילדים.

מר דרלינג:

מדוע. למה אתה כועס יקירי.

גב' דרלינג:

כועס. העניבנו. העניבה לא נקשרת. על המטה תיקשר בקלות.
עלי פשוט לא נקשרת.

מר דרלינג:

(הילדים צוכקים)

יש יותר מדי רעש! הריני מזהיר. וזתך אמא, את העניבה לא

מר דרלינג:

תיקשר לא נצא הערב. ואם לא נצא הערב לעולם לא אלך למרדכי,
ואם לעולם לא אלך למרדכי אנינינו נמו: מרעב וילדינו יושלכו
לרחוב.

הילדים:

או אבא!

רגע! עוד מעט זה יסתדר כן; יופי!

גב' דרלינג:

(כולם מאושרים ויוצאים).

לא אתקלח נאנה! לא רוצה!

גו'ן:

גו'ן, לך ישראלמקלחת, חיכף ומיד! את יודעת, אנא, אולי מוטב
שהמטלית תהיה בן-אדם.

מר דרלינג:

גו'רג; נאנה היא ממש חכמיט. היא זהב!

גב' דרלינג:

כן, בוודאי, אבל לפעמים אני מרגיש שהיא רואה את הילדים
ככלבלבים שלה.

מר דרלינג:

גורג, נאנ-, צאיכה להסדר אחנו. נומר לך למה הערב ראיחתי

גב' דרלינג:

מילד: (מכנסים) פאן פאן פאן

פניט מסתכלות מהחלון בקומה השנייה.
כך, פני ילד קטן שניסה להכנס.
לא יתכן!

מר דרלינג:
גב' דרלינג:
מר דרלינג:
גב' דרלינג:

ואין זאת הפעם הראשונה שראיתי אותו. גם לפני שבוע ראיתיו
אני זוכרת. היה זה יום החופש של נאנו. ישבתי שעה קלה ופתא
רוח קרירה נשגה עלי. הסתכלתי וראיתי את אותו הילד בחדר.
באותו הרגע נכנסה נאנה וקצצה עליו. הילד רץ אל החלון,
נאנה סגרה אותו, אבל בייחור ולא תפסה את הילד.
כך חשבתי.

מר דרלינג:
גב' דרלינג:

אבל זה הכל. הוא נמלט, אך צילו לא הספיק לבדו וח תפסתי
את הצל ושמתי אותו במגירה. גלגלתי אותו והנה האל נשאר
במגירה.

מר דרלינג:
גב' דרלינג:

הא, הא, אינני מכיר אותו אבל הוא נראה כגנב.
אתה יודע, גורג, נדמה לי שהוא חוזר לקחת את צילו. ועוד
לא טפחתי את הכל. הלילה לא בא לבד! אוו בא, איך אתאר אותו
כדור של אור, בגודל ידי הוא עף והסתובב בכל החדר כאילו
הי

מר דרלינג:
גב' דרלינג:

זה באמת מוזר!
גורג, מה זה יכול להיות?

זו אלה טובה!

מר דרלינג:

(הילדים נכנסים עם נאנה)

ראו, מה עתה נאנה. היא כסתה את מכנסי בטערוותיה.
אבא, גרמת לנאנה לבכי.

מר דרלינג:
וונד י:

לא אכפת לי. אני לא מסכים שנאנה תשאר שעה אחת נוספת
בחדר הילדים.

מר דרלינג:

או אבא! מר דרלינג: אני מצטעא, אך מקומה של נאנה הוא בחצר
אני מצטער, אך מקומה של נאנה הוא בחצר.

הילדים:
מר דרלינג:

(מר דרלינג מוביל את נאנה החוצה)

נא אבא, נאנה תהיה טובה! גב' דרלינג:

מילדים:

ילדים, היו נא אמיצים. נאנה תהיה בטוחה בחצר. ועתה
ילדים עליכם ללכת לישון.

גב' דרלינג:

האם יזיק לנו משהו לאחר שיחשיך?

מייקל:

מאומה לא יזיק לכם. עיני אמא שומרות על ילדיה.
ועתה יירו את שיר "לילה טוב" ולכו לישון.

גב' דרלינג:

(שיר מס' 1: "לילה טוב")

(נכנסים פיטר פן וטינקרבל).

סינקרבל היכן אתה? הם אתה יודע היכן הם שמו את צילי?

פיטר פן:

(סינקרבל עף לאחת המגירות)

אבל, באיזו מהמגירות נמצא צילי?

פיטר:

או, צילי! אדביק אותך בסבון.

(פיטר מנסה להדביק את צילו בסבון, אך הצל נופל)
צילי, מה קורה לך?

(וונדי מתעוררת)

מייקל, האט זה אתה מייקל?

וונדי:

(לוונדי) מה שמך?

פיטר:

שמי הוא וונדי מוירא אנג'לה דרלינג. ומה שמך אתה?

וונדי:

שמי הוא פיטר פן.

פיטר:

זה הכל?

וונדי:

כן.

פיטר:

אני מצטערת.

וונדי:

זה לא חשוב.

פיטר:

היכן אתה גר?

וונדי:

זהו מקום סודי, אינני יכול לומר לך.

פיטר:

לא אמרת לי עדיין מדוע באת לכאן.

וונדי:

באתי על מנת לקחת את צילי, אבל אינני מצליח להדביקו.

פיטר:

האט צילך נפל? זה נורא! אבל פיטר, אינך יכול להדביקו בסבון. צריך לתפור אותו. אתה לא תוכל לעשות זאת בעצמך.

וונדי:

הבה ואתפור לך אותו.

תודה רבה, וונדי.

פיטר:

(וונדי מביאה את סל התפירה ומתחילה לתפור את צילו של פיטר)

הנה גמרתי!

וונדי:

הסתכלי וונדי! צילי? צילי שלי! והוא כולו שלי. או,

פיטר:

אני פקח!

פיטר, בן כמה אתה?

וונדי:

אינני יודע. ברחתי מהבית ביום שנולדתי.

פיטר:

ברחת? למה?

וונדי:

כיוון ששמעתי את הוכוח בין אבא ואמא מה אהיה לכשאגדל.

פיטר:

תמיד רציתי להיות ילד קטן ולהנות מהחיים. ולכן, ברחתי מהבית וחיייתי עד עכשיו בארץ רחוקה.

הנה אתה גר?

וונדי: אנא, אמור לי.
פיטר: האם תאמיני לי אם אספר לך?
וונדי: אני מבטיחה.
 (פיטר שר שיר "נווד לנד")
וונדי: איך נראה המקום, פיטר?
פיטר: זהו אי קטן שבו אפשר למצוא הרבה הרפתקאות. ובא לי הזה
 כל עונות השנה, סתיו, חורף, אביב וקיץ, נמצאות יחד בכל
 חלקי האי.
וונדי: היימי רוצה לראותו! זה נשמע נהדר! מי עוד גר שם?
פיטר: הנערים האבודים.
וונדי: מי הם?
פיטר: אלה הם הילדים שנעלו מהעגלות, לא השגיחו עליהם היטב.
 אם הם אינם מבוקשים ע"י הוריהם תוך זמן קצר ימיתם הם נשלחים
 לנוור-לנד, אני הקפיטן.
וונדי: זה צריך להיות נפלא!
פיטר: כן, אכן הדבר. אך אנו בודדים. אין לנו חברת בנות.
וונדי: האם אין ילדות אבודות?
פיטר: לא, זו הסיבה שבאתי לכאן. אני רוצה לשמוע סיפורים כפי
 שאמך מספרת לך.
וונדי: אני מכירה סיפורים רבים, והייתי יכולה לספר אותם לנערים
 אחרים.
פיטר: אני אקח אוּלך חזרה עימי, כך שתוכלי להיות אמנו ולספר
 לנו סיפורים רבים.
וונדי: האם מייקל וג'ון יכולים לבוא גם כן?
פיטר: בודאי, אך עליהם למהר.
 (וונדי מעירה את מייקל וג'ון).
וונדי: ג'ון, מייקל התעוררו! אנו הולכים לארץ נפלאה של הנאות.
 מהרו!!!
מייקל: האם יהיו שם סוכריות?
וונדי: כן, יהיו שם המון סוכריות.
מייקל: או, ילדים בואו נלך לשם!

ת מ ו נ ה ב'

(התמונה מתרחשת בנוור-לנד)

האם פיטר חזר כבר, בובי? סדי:

לא, עדיין לא. בובי:

הייתי רוצה שפיטר יחזור כבר. קרלי:

אני פוחדת מהפירטים ומהאינדיאנים כאשר פיטר אינו איתנו כדי סודלס:

להגן עלינו.

אני מתפלא מדוע הוא מאחר. ניבס:

יתכן שהוא מחכה לשמוע את סופו של ספור חדש. סלייטלי:

(רעש מאחורי הבמה)

מה הרעש הזה? בילי:

פירטים! סלייטלי:

פירטים!! פירטים!! כולם:

(הם מתחבאים)

(הפירטים נכנסים ונושאים את קפיטן הוק ומפילים אותו בכוונה) קפיטן הוק:

טפשיט מסורבליט! אני אוצה שיהיו לי כל שבעת הנערים האבודים

הם בוודאי חייט כאן בסביבה. לכו וחפשו אותם!! ויותר מכל

אני רוצה את פיטר פן, הקפיטן שלהם. זה היה הוא שגדע את ידי

חיכיתי זמן רב מדי כדי ללחוץ את ידו... (מריט את זו ידו)

עם זה!! אקרע אותו לגשרים! פיטר פן האכיל בידי תנין.

ועכשיו עלי להשתמש בו זה.

אנשים! יש לי רעיון כיצד לנקום בפיטר פן.

או, קשיטן, אמור לנו מהו הרעיון. סמי:

נאפה עוגה ונכסה בקרם מתוק מאוד. בתוך הקרם אשים רעל הוק:

שיהפוך את הקרם לירוק שימטוך אותו. נערים צעירים לא

יכולים לעמוד בפני פיתוי כזה.

הידד, הידד! הפירטים:

תודה, תודה רבה, אך זה לא כלום. נערים קטנים, זמנכם הגיע הוק:

(הפירטים עוזבים את הבמה)

הם הסתלקו! סלייטלי:

אני מאוד רוצה שפיטר יהיה כאן. בובי:

(הוא שומע רעש) מה זה? בילי:

זה פיטר! קרלי:

(נכנס פיטר עם וונדי, מייקל וג'ון).

פייטר: ברוכים הנמצאים! חזרתי ויש לי הפתעה עבורכם. אלו הם
וונדי, ג'ון ומייקל. הם חברי והצטרפו אלינו לנוור-לנד.
וונדי תהיה אמנו, תספר לנו סיפורים ותטפל בנו.
כולם: הידר !!!
(שיר "וונדי")
בילי: וונדי, אנא תהיי אמנו.
וונדי: אהיה ברצון אמכם, בתנאי שפייטר יהיה האב.
פייטר: אני מסכים כל זמן שזה רק משחק, ולא באמת.
(קפיטן הוק והפירטים נכנסים העוגה המורעלת).
טולס: ראו, עוגה, עוגה!
וונדי: ילדיט, אני בטוחה שעוגה זו לחה מדי ועשירה מדי עבורכם.
הכנסו פנימה, ולפני שאטכיב אתכם לישון יהיה לי די זמן כדי
לגמור את הסיפור על סינדרלה.
(כולם נכנסים פנימה)
הוק: המשחק נגמר! הילדיט מצאו את אמם.
סמי: מה זה אמא?
הוק: שתוק! עלי לחשוב. עלינו לחטוף את וונדי ולתפוש את הילדים
אוחט נדון למוות ואת וונדי נשמור כאמנו.

מ ע ר כ ה כ

ת מ ו נ ה א

פייטר: נערים! האם אתם מוכנים לשיעורים היום?
כולם: כן, פייטר.
פייטר: אם כן, הקשיבו למורה. חזרו אחרי.
(שיר "אני לא אבדל")
בובי: אתה, לאחר שגמרנו את השיעור תוכל וונדי לספר לנו סיפור.
וונדי: מצויין.
קרלי: ספרי לנו את הסוף של סינדרלה.
וונדי: טוב, הנסיך מצא אותה ו...
כולם: ו...
וונדי: והם חיים באושר עד היום הזה.
בילי: ספרי לנו את הסוף של היפיפיה הנרדמת (סליפנג ביוטי)
וונדי: ובכן, הנסיך עורר אותה ו...

- והם חיים באושר עד היום הזה. וונדי: ספרי לנו את הסוף של המלט. סודלס: המלט? ובכן, הנסיך המלט מת והמלך מת והמלכה מתה ואופליה מתה ופולוניוס מת וליארטיס מת ו... וונדי: ... ו כולם: ... ו וונדי: ובכן, השאר חיים באושר עד היום הזה. כולם: הידד! וונדי: (לפיטר), פיטר, מדוע אתה עצוב? וונדי: הסיפור מזכיר לי משהו, וונדי, זה משחק. אני אבא רק במשחק פיטר: כן, אך הילדיט הם שלנו. עכשיו אני אמכם. (לילדים) ילדים, וונדי: האם הייתם רוצים שאשיר לכם שיר ערש לפני לכתכם לישון? כולם: כן. (שי "ניגון מרחוק") וונדי: אני מתגעגע הביתה, ברצוני לשוב. מייקל: כך גם אני. ג'ון: כן, עלינו לחזור הביתה. אמא בודאי דואגת לנו. וונדי: אינך עוזבת אותנו, וונדי. בילי: אבל אני חייבת. (לפיטר) פיטר, אנא עשה את ההכנות הדרושות. וונדל: אם יש ברצונך. פיטר: אם כולכם תבואו אתי, הורי יאמרו אתכם, אני בטוחה בזאת. וונדי: פיטר, האם נוכל ללכת? בובי: כן, אני משער. פיטר: אם כן עלינו להתכונן. הביאו כל מה שיש ברשותכם. (לפיטר) וונדי: עליך להביא את חפצייך. אינני הולך עמכם, וונדי. פיטר: מדוע לא? וונדי: איני רוצה להתכבד, וללמוד דברים רציניים. אני רוצה רק פיטר: להיות תמיד ילד קטן ולהנות מהחיים. איש לא יעשה ממני אדם מבוגר. סלייסלי: אנו כולנו מוכנים לעזוב. וונדי: פיטר אינו בא אתנו. בילי: פיטר אינו בא? וניבס: אם כך פיטר, לא נעזוב אותך לבד.

פירט: (לכולם) זה בסדר. אם תמצאו את אמהותיכם, אני מקווה שתאהבו אותן. אל תבכו! רק אמרו שלום.
 וונדי: פירט, האם אתה בטוח שאינך רוצה לבוא? אם כן, שלום ואנא שמור על עצמך.
 (כשכל אחד מהילדים יוצא, הפירטים חוטפים אותם ולוקחים אותם הוק מפיל את הממתקה שלו)
 (פירט מוצא אותה וחולך להזהיר את הילדים)

ת. מ. ו. נ. ה. ב.

הוק: כמה שקט הלילה! מאומה לא נראה חי. זוהי השעה בה הילדים נמצאים בביתם וישנים. שפתותיהם מרוחות בשוקולד ועיניהם נעצמות מהר. השווה אותם לילדים השבויים על הספינה. סוף סוף השגתי את מטרתי. אני הנבל הגדול ביותר בכל הזמנים.

מי היה כחול הזקן? (Blue Beard)
 הפירטים: אף אחד!

מי היה גירן? (Nero)
 הפירטים: אף אחד!

מי היה? (Jack the Ripper)
 הפירטים: אף אחד!

(שיר "שיר של קפיטן הוק")

הוק: האם כל האסירים משוחררים?
 סמי: כן, כן, קפיטן.

(הילדים האבודים עומדים בשורה ישרה)

הוק: שבעה מכס ידונו למוות, ויש לי מקום לעוד שניים שישמשו כמשרתים.

מי מכם רוצה להיות המשרת?

בילי: אינני חושב שאימי היתה רוצה שאהיה פירט. האם אמך היתה מאושרת אם תהיה פירט, סלייטלי?

סלייטלי: אינני חושב כך. האם אמך היתה מסכימה שתהפוך לפירט בובי?
 בובי: אינני חושב כך. ניבס, האם אמך...

הוק: שתקו! (למייקל) אתה, האט אי פעם חלמת שתהפוך לפירט?
 מייקל: לא! ולעולם לא ארצה להיות פירט.

הוק: (לאחד הפירטים) הביאו את אמו!

(אחד הפירטים מביא את וונדי)

- ובכן, יפיפיה גאותנית שלי. התכונני לראות את ילדיך
נדונים למוות. הוק:
- האם הולכים למוות? וונדי:
- כן, האם תצצי לומר להם כמה מילים אחרונות? הוק:
- (לילדים) לי לי הרגשה שיש לי משהו למסור לכם פאמהותיכן וונדי:
- האמיתיות. "אנו מקוות שבנינו ימותו כג'נטלמנים" בילי:
- אני עומד לעשות את אשר אמי מקוה. מה אתה עומד, ניבס?
את אשר אמי מקוה. מה אתה עומד לעשות קרלי?
את אשר אמי מקוה. ג'ון מה אתה... קרלי:
- שקט! קשרו אותה, והביאו את קרש הקפיצה. מייקל יהיה האשון הוק:
- שיזרק למים.
- (פיטר נכנס)
- לא הוא לא ייזרק! לפני כן האלץ להלחם בי. פיטר:
- (הפירוטיט מתקדמים לעבר פיטר)
- לא רבותי! מלחמה זו כולה שלי. חיכיתי לה זה זמן רב. הוק:
- (פיטר והוק מתכוננים לדו-קרב והוק נהרג)
- פיטר פן הוא האמיץ והחזק מכל הנערים. ג'ון:
- הידד! כולם:
- כן, אני יודע. פיטר:
- (שר את הפזמון של השיר "אני צריך לקרוא")
- פיטר, אתה הנער הנפלא ביותר בכל העולם כולו. האם יש דבר מייקל:
- בעולם שאינך יכול לעשות?
כל דבר. פיטר:
- פיטר, האם תבוא עמנו? מייקל:
- איני יכול מייקל, פשוט איני יכול ואתה יודע זאת. פיטר:
- אך זה יהיה נחמד פיטר, אינך חייב להשאר. מייקל:
- לא, זה לא יהיה טוב. אני חייב להשאר בנוור-לנד. פיטר:
- (פיטר שר את הפזמון מתוך השיר "נוור-לנד")

ת מ ו נ ה ב

(בחדר הילדים)

גב' דרלינג: אני מיחלת לכך שהילדים יחזרו. הבדידות גדולה בלעדיהם.
מר דרלינג: אולי, היתה זו אשמתי. החמרתי מאוד עמם.
(הילדים שרים את השיר "לילה טוב" מאחורי הבמה ונכנסים בשירה)
גב' דרלינג: וונדי, מייל, ג'ון!!!
הילדים: אבא, אמא...
(נכנסים 7 הילדים האבודים)
גב' דרלינג: מי הם?
וונדי: יש עוד כמה ילדים, האם תאמרו אותם?
מר דרלינג: מה? שבעה?
וונדי: אבא, בבקשה!
גב' דרלינג: ג'ורג', האינך חושב שנסתדר?
מר דרלינג: באמת, מה משנה לקבל עוד ששה או שבעה ילדים?

(הילדים שרים את השיר "נחבגר")

שירים למחזה "פיטר פן"

שיר "איני רוצה לגדול"

לא אתנהג
כמו אבאים
ובבית הספר
כמו תוכיים
אם לא אוכל
כשאהיה גדול
לספס על עץ
בלי לפול
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

אני לא אגדל
בג מלוח לא אלבש
ופרצוף כמו פרופסור
שיש לו צילינדר על הראש
וילדים אינם סומכים
על מבוגרים שהם מעל שלושים
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

לא רוצה להיות גדול - בכלל
מוזמן אתה, בוא נסה - כפני
אם אתה רוצה לבוא - כפני
כדי שאתבגר - עצור תיזהר!

לא אתנהג
כמו אבאים
זקן לא אגלה
לא אתפלל על הכספים
לגדול, להיות, להעשות לאיש
זה סתם גרוע, סתם עסק ביש
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

כן נתנהג
כמו אבאים
ונלך לבית הספר
ונהיה טובים

אנו אוצים להיות גדולים
זה נפלא להיות מבוגרים
כן נגדל
אנו כן נגדל

שיר מס' 1: "לילה טוב"

הוא רועינו ישמרנו
בנאות דשא ירביצנו.
אמור שמע ודוט עיניים עצום
בבסתון לישון, לישון.

שיר מס' 2: "נוור-לנד"

הוי יש מקוט שיש חלומות
והזמן אינו חשוב
בלבך את תמצאי
את המקום הינה שלי
נוור, נוור-לנד.

יכול להיות רחוק מאוד
או קרוב לביתך
תחשבי דברים טובים
ופתאום את תמצאי
בנוור, נוור-לנד.

יש אוצר שם אם תחכי טם
ואהבה מאוד יקרה
כי אם תלכי או תגורי שם
תמיד תהיי צעירה

כן! יש מקום שיש חלומות
והזמן אינו חשוב
בלבך את תמצאי
את המקום היפה שלי
הארץ, הארץ נוור-לנד.

שיר אני אקרוא

אני אקרוא
אני הפיקח
אינני יודע
פיקח כמו
עצמי שלימד
את צילי לידבק
לבהן הגדול
אני אקרוא.

אני מצפצף
ארוץ ואקפוץ
אסתובב אדלג
אתרומם, אתכופף
אשיר ואצעק
ואצרח ואשרוק
אגרגר אנפנף
אני מצפצף.

אילו הייתי כמו כל
ילד שראיתי
לא אשמיע קול
הנשמע כמו תרנגול

השיר על קפיטן הוק

מי חזיר הזירי חזירים
קפטן הוק, קפטן הוק.
מי כלבי הכלבים בעולם הרחב
קפן הוק, קפטן הוק
ראש הרשעה
אני, מכל אחד,
רצוח ארצה את מי
שיאמר כי ווי לא נחמד

כה יפה כעכבר מלוכלך
קפטן הוק, קפטן הוק
לא חכיב אני, לא נדיב אני
לא אדיב, לא יציב, לא איטיב אני
מי ישפיל את עצמו לסדר
סבתו, סוף פסוק.
הנבל הוא קפן הוק.

סוף שני:
הוא צדיק, הוא אדוק
הוא בנה של גברת הוק
הזיפט שבים
זהו האדם
קפטן הוק.

שיר "נגון מרחוק"

בימי קדם אני זוכרת
מישהיא שרה שיר שקט
כאשר הערב בא עלי
עוד יבוא השיר לאזני

חינוקת שלי
לא בודדה, אל תפתדי
נומי עד שהיום יבוא

מזמן שמעתי שיר מחוק
אז זה רק נגון מרחוק
באיזה מקוט בעבר.
בימי קדם השיר נשאר.

שירים למחזה "פיטר פן"

שיר מס' 1: "לילה טוב"

הוא רועינו ישמרנו
בנאות דאא ירביצנו.
אמור שמע ודוט עיניים עצום
בבטחון לישון, לישון.

שיר מס' 2: "נוור-לנד"

הוי יש מקוט שיש חלומות
והזמן אינו חשוב
בלבך את תמצאי
את המקום הינה שלי
נוור, נוור-לנד.

יכול להיות רחוק מאוד
או קרוב לביתך
תחשבי דברים טובים
ופתאום את תמצאי
בנוור, נוור-לנד.

יש אוצר שם אם תחכי שם
ואהבה מאוד יקרה
כי אם תלכי או תגורי שם
תמיד תהיי צעירה

כן! יש מקום שיש חלומות
והזמן אינו חשוב
בלבך את תמצאי
את המקום היפה שלי
הארץ, הארץ נוור-לנד.

שיר "איני רוצה לגדול"

לא אתנהג
כמו אבאים
ובבית הספר
כמו תוכיים
אם לא אוכל
כשאהיה גדול
לטפס על עץ
בלי לפול
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

אני לא אגדל
בג מלוח לא אלבש
ופרצוף כמו פרופסור
שיש לו צילינדר על הראש
וילדים אינם סומכים
על מבוגרים שהם מעל שלושים
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

לא רוצה להיות גדול - בכלל
מוזמן אתה, בוא נסה - כפני
אם אתה רוצה לבוא - כפני
כדי שאתבגר - עצור תיזהר!

לא אתנהג
כמו אבאים
זקן לא אגלח
לא אתפלל על הכספים
לגדול, להיות, להעשות לאיש
זה סתם גרוע, סתם עסק ביש
לא אגדל
אני לא אגדל
אני לא אגדל - לא, לא!

כן נתנהג
כמו אבאים
ונלך לבית הספר
ונהיה טובים

אנו אוצים להיות גדולים
זה נפלא להיות מבוגרים
כן נגדל
אנו כן נגדל

שיר אני אקרוא

אני אקרוא
אני הפיקח
אינני יודע
פיקח כמו
עצמי שלימד
את צילי לידבק
לבהן הגדול
אני אקרוא.

אני מצפצף
ארוץ ואקפוץ
אסחובב אדלג
אתרומס, אתכופף
אשיר ואצעק
ואצרח ואשרוק
אגרגר אנפנף
אני מצפצף.

אילו הייתי כמו כל
ילד שראיתי
לא אשמיע קול
הנשמע כמו תרנגול

השיר על קפיטן הוק

מי חזיר חזירי חזירים
קפטן הוק, קפטן הוק.
מי כלבי הכלבים בעולם הרחב
קפן הוק, קפטן הוק
ראש הרשעה
אני, מכל אחד,
רצוח ארצח אח מי
שיאמר כי ווי לא נחמד

כה יפה כעכבר מלוכלך
קפטן הוק, קפטן הוק
לא חביב אני, לא נדיב אני
לא אדיב, לא יציב, לא איטיב אני
מי ישפיל את עצמו לסדר
סבתו, סוף פסוק.
הנבל הוא קפן הוק.

סוף שני:
הוא צדיק, הוא אדוק
הוא בנה של גברת הוק
הזיפט שבים
זהו האדם
קפטן הוק.

שיר "נגון מרחוק"

בימי קדם אני זוכרת
מישהיא שרה שיר שקט
כאשר הערב בא עלי
עוד יבוא השיר לאזני

תינוקת שלי
לא בודדה, אל תפחדי
נומי עד שהיום יבוא

מזמן שמעתי שיר מתוק
אז זה רק נגון מרחוק
באיזה מקוט בעבר.
בימי קדם השיר נשאר.